

סיכום טיול - אוזבקיסטן , קיץ 2014

מדריך : בועז מעוז

כשצביקי חזר ממפגש קבוצה שאלתי אותו בטון חושש, "איך הם?" וצביקי, בקולו המרגיע עונה, "כמונו, פנסיונרים. אוהבים לטייל. מה את דואגת? יהיה בסדר". ואני לא מפסיקה לחשוש.

בדרכי לשדה התעופה חשבתי על הפלא המתרחש בטיולים שכאלו. נפגשים (חלק מאתנו) אנשים זרים לגמרי ונפרדים כידידים עם רגשות האחד כלפי השני שחלקו חוויה כל כך גדולה, שחלקו שיחות אינטימיות אישיות המקרבות כל כך. נפרדים עם הבטחה להיפגש שוב, כשבתוך תוכנו אנו יודעים שלא תמיד הרצון הזה מתממש.

במטוס אני מנסה לנחש מי מהנוסעים שייך לקבוצה. אני מתבוננת בחבורת נשים, שתיים בלונדיניות, אחת שחורה, רביעית באמצע הדרך בין שטני לבלונד, משוחחות מצחקקות, ועבורי הן נטולות שם וזהות.

נפגשת אתן שוב בתור לשירותים ושם באינטימיות ובסירחון של המקום טווים חוטי קשר ראשונים.

טיולנו מתחיל בערב של ה-29.5.14 ...

כבר יש בידך, בועז, הזדמנות להוכיח את כישורי המנהיגות שלך. התייעלות בתהליך המעבר בגבול, טיפול בבעיות של מזוודה שבורה, תרמיל אבוד.. מתוודעים לפטימה היפה, מתחילים להחליף פה ושם מילים באוטובוס וסביב שולח האוכל, אך בעיקר מפנטזים על מקלחת מיטה, צעדת לילה... כל אחד על פי צרכיו.

בוקר ראשון בטשקנט מבשר את תחילת טיולינו ברחבי אוזבקיסטן, על דרך המשי (ללא משי).

מתחילים לשמוע מפיו סיפורים והסברים והערפל שכיסה את ידיעותינו על אוזבקיסטן מתחיל להתפוגג ולאט לאט מסתדרות העובדות בסדר כרונולוגי.

תיארוך הטיול משתנה אצלנו והשאלה ממתי מתחילים לספור את הזמן? באיזה ציר זמן לבחור? מיום האתמול? או מ-1991 – שנת הולדתה של אוזבקיסטן החדשה? או מתקופתו של אלכסנדר מוקדון? או מהתקופה של לנין? סטאלין? יהיה זכרם ברוך/ארור.. בחרו אתם.

אתה מצרף לקבוצה דמויות מפתח של אוזבקיסטן: טימור לנג יפה התואר, שליט האומה, את נכדו, המדען אולג בק, את קוסאם איבן עבאס, מביא האסלאם לאוזבקיסטן ועוד רבים אחרים.

בזכותך הם הופכים להיות חלק מקבוצתנו, להם אמנם טרם עשית ניתוח נומרולוגי, למרות שנטיית לבם כה שונות מאתנו.

אתה מתבל את הסברך בסיפורי אגדות ומלחלח אותם בשירי ארץ ישראל.

אתה דואג גם לפיתוח שרירי המוח באמצעות חידות, שרירי הרגליים, ואנו הבנות בחבורה מפתחות באופן עצמאי את שרירי היד והאצבעות, פותחות וסוגרות תיקים וארנקים, ממששות בדים, רקמות, סופרות שטרות, וחוזר חלילה. תרגיל שכזה, שאינו משתייך לשום התעמלות - לא פילאטיס, לא יוגה, לא פלדנקרייז ולא פאולה.

זזה הרגע לומר תודה.
תודה על טיול כל כך מאורגן ומתוקתק.
תודה על טיול מגוון, המתקיף את כל חושינו.
תודה כי הדבקות אותנו באהבתך לאוזבקיסטן.
היינו לך קבוצה משובחת, מארג אנושי מעניין, קבוצה מתעניינת וסקרנית.

ולצד התודה קבל התנצלותנו על מרד הנעורים שפרץ בקבוצה באשר לתפקוד הרביעיות. סליחה
שנאלצת לספור אותנו שוב ושוב ולא הייתה זו משימה כה קלה. איזה מזל שכולנו נחמדים, מה
שמאפשר לכולנו - לך ולנו - לעבור משוכה זו בחיוך, וכך עשית.

אז אני מאחלת לך עוד הרבה טיולים מוצלחים וקבוצות טובות.
תמשיך ללמוד על אותה ארץ מופלאה ולהעניק מידיעותיך למטיילים.

אני רוצה לסיים בשירו של **אלתרמן**, "**בדרך הגדולה**",

המוקדש לך ולכל האנשים המופלאים כאן:

ענבלים במרעה ושריקות

ושדה בזהב עד ערב.

דומיית בארות ירוקות,

מרחבים שלי ודרך.

העצים שעלו מן הטל,

נוצצים כזכוכית ומתכת.

להביט לא אחדל ולנשום לא אחדל

ואמות ואוסיף ללכת.

תודה לך בועז.

נמשיך כולנו ללכת בשבילי הארץ והעולם.

בשם הקבוצה

מיכל אגר